

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatvs S. Inqvisitionis Hispaniarvm Qualificatoris, Et
Olim Complvti Sacrae Theologiae Professoris. Opvs
Theologicvm, iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attribvtis Divinis Vbertim Dissertivr ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1670

Quæst. 2. Ab sit possibilis electio ad gloriam, præuisis meritis, ita, vt ante merita præuisa nulla intentio ipsius gloriæ absoluta, & efficax præcesserit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77011)

Quandoquidem ; vt liquet ex dictis , posita huiusmodi præcisiua electione ad gloriam , compositaque cum prouidentia præsentis , qua Deus statuit , non dare gloriam , nisi ob merita , non minus manent liberi ad obtinendam , & amittendam gloriam tum Electi , tum non Electi , quam tali electione sublata , & posita tantum electione ad gloriam vt coronam , vel etiam nulla . Seruata autem in omnibus tam Electis , quam non Electis eiusmodi libertate , argumenta loco citato obiecta nullam vim habent . Vnde illa impræsentiarum non oportet repetere .

57 Supererat argumenta diluere , quibus specialiter Recentiores sæpe commemorati , qui , admittentes prædefinitionem gloriæ , vt coronæ , hanc nostram præcisiuam totis viribus refutare conantur . Sed , quia ex doctrinâ hucusque tradita facile illa ab vnoquoque dissolui poterunt , factius duxi in eis proponendis , & diluendis non immorari . Concludo ergo ex omnibus dictis , possibilem esse , & compatibilem cum præsentis Dei prouidentia electionem absolutam , & efficacem Prædestinatorum ad gloriam ante præuisa absolute merita eorum , qua illis gloria decernitur , non solum vt corona , sed etiam cum præcisiua a meritis . Quod si id respectu adultorum , qui solum decedunt cum meritis propriè dictis bonorum operum , est possibile ; multo melius erit possibile electio paruulorum ante præuisum absolute decessum eorum in gratia , qua illis decernatur gloria , non solum vt hæreditas correspondens gratiæ adoptionis , sed etiam cum præcisiua ab ipsa gratia . In quo nulla noua difficultas occurrat .

57 Hæc autem dicta sunt de prædefinitione absoluta , atque determinata gloriæ . Addendum tamen est , possibilem etiam esse , & cum prouidentia præsentis compatibilem prædefinitionem gloriæ vagam , seu disunctiuam ex parte obiecti : qua circa diuersas personas , vel circa diuersos gradus gloriæ eiusdem personæ vagetur . Quoniam , supposita possibilitate huiusmodi decretorum disunctiuorum , de qua egi disput. 34. quæst. 9. non est cur illa circa gloriam possible non sint . Esse autem compatiblem cum prouidentia præsentis , est notum . Quia nihil prohibet , Deum voluntate quadam antecedente prædefinire certum numerum Prædestinatorum , non determinatis personis , vt dixit noster Alcasar supra citatus ; & postea determinare personas , eisque in executione gloriam ob earum merita conferre . Tum potest Deus determinatam personam ad aliquem gradum gloriæ vagè acceptum eligere , & postea certum illi gradum determinare , vel post , vel etiam ante præuisa merita eius . Quod si circa gloriam huiusmodi prædefinitiones vagè versari possunt ; etiam poterunt circa merita ; ita vt prædefinitio gloriæ connotans merita , aut connotet hæc merita determinata , aut hæc , vel alia sub disunctione : vel , posita prædefinitione , electio meritorum primum sit vaga ; ex qua deinde procedatur ad determinatam . Iam verò , possibilem etiam esse prædefinitionem gloriæ conditionatam , constat in voluntate , quam Deus habet saluandi omnes sub conditione , quod decedant in gratia , quæ efficax est , vt statuimus disput. 40. quæst. 1. atque adeo prædefinitio gloriæ conditionata .

59 Potro nullam prædefinitionem gloriæ ex prædictis cum prouidentia , quam Deus habet defacto circa Prædestinatos , conferendo illis gloriam

ex meritis , componi posse , nisi interuentu scientiæ mediæ ; ex dictis disput. 37. quæst. 4. proposit. 3. est notum . Ibi enim ostendimus , omnino esse necessariam scientiam mediæ ad prædestinationem iuxta sententiam admittentem huiusmodi prædefinitiones .

Quod autem hactenus dictum , & probatum est de prædefinitione gloriæ hominum antecedente eorum merita , eodem modo est intelligendum de prædefinitione gloriæ Angelorum . Nam de vtriusque est eadem ratio , vt bene docent Soar. lib. 1. de Prædestin. cap. 9. Bellarm. lib. 2. de Grat. & liber. arbit. cap. 17. Molin. 1. par. quæst. 23. art. 3. disput. 1. memb. 7. & Ruiz disput. 50. de Prædestin. Vbi de prædestinatione Angelorum late disserit : discriminaque congerit , quibus Angeli & homines tum prædestinati , tum reprobi a diuina prouidentia consentaneè ad eorum naturam discriminati sunt .

QVAESTIO II.

An sit possibilis electio ad gloriam , præuisis meritis , ita , vt ante merita præuisa nulla intentio ipsius gloriæ absoluta , & efficax præcesserit .

Possiblem esse huiusmodi electionem affirmant , quotquot illam adstruunt defacto , eos citauimus supra num. 2. Ex ijs etiam , qui eam defacto negant , multi censent , esse possibilem contra Thomistas , & alios oppositum sentientes . Ita Soar. lib. 3. de Auxil. cap. 16. num. 8. Ruiz tom. de Prædestin. disput. 12. sect. 1. num. 1. Tann. 1. par. disput. 3. quæst. 5. dub. 4. assert. 4. & alij . Tota autem difficultas eo reducitur , an Deus ex sola intentione simplici , aut conditionata gloriæ moueri possit ad dandum Prædestinatis præ Reprobis mediæ efficacia , quibus merita , decessumque in gratia comparent , quo obtineant gloriam ipsam . Supposita namque præuisione absolute meritorum , & decessus in gratia , dubium non est , quin sit possibile decretum dandi illis gloriam intuitu meritorum , & gratiæ : quod vocatur electio ad gloriam post merita præuisa :

Propositio I.

Ex intentione simplici , vel conditionata gloriæ bene potest Deus moueri ad dandum Prædestinatis præ Reprobis mediæ efficacia , quibus comparent gloriam ipsam . Vnde electio ad gloriam præuisis meritis , de qua in titulo quæstionis , possibile est .

Secunda pars propositionis constat ex notatione præmissa . Prima autem noua probatione non eget , præter eam , qua disput. 36. quæst. 4. proposit. 1. & 3. vniuersaliter probauimus , posita vnumquemque , atque adeo Deum ex intentione absoluta , & simplici finis , atque etiam ex conditionata moueri ad apponenda qualibet mediæ prosequendo sine intento , non solum sufficientiam , sed

fed efficacia. Vnde planè consequitur, ex intentione simplici, vel conditionatâ gloriæ posse Deum moueri ad conferenda Prædestinatis media, quibus re ipsa obtrineant gloriam. Recognoscantur quæ ibi tradidimus, ubi etiam argumenta, quæ modò obitare possent, diluimus.

63 Sed dubitant tamen hic nonnulli, an stando in istâ sententiâ de electione ad gloriam ex præuisis meritis, vt Deus sit specialis benefactor Prædestinatorum, eosque diligit præ Reprobis, ab illisque discernat, vti reuera diligit, & discernit, necessaria sit specialis intentio gloriæ, quam Deus erga Prædestinatos habeat, & non erga Reprobos; vel satis sit intentio communis, qua vult, vt omnes salui fiant. Affirmant quidam Recentiores. Alij verò negant.

Propositio 2.

64 Deus ex intentione gloriæ communi, qua vult, vt omnes homines salui fiant, moueri potest ad dandum Prædestinatis media specialia, quibus infallibiliter gloriam ipsam videntur adepturi. Et hoc satis est, vt illos à Reprobis discernat: sitque specialiter erga illos beneficium, atque beneuolus: quin sit necesse, præintendere illis gloriam affectu speciali.

Prima pars huius propositionis constat ex precedente. Quia intentio gloriæ, qua Deus vult, omnes homines saluos fieri, aut simplex est, aut conditionata, vt vidimus disput. 40. quæst. 1. Quòd autem sit communis, nihil obitare potest, quominus ex eâ moueatur Deus ad apponenda media efficacia pro consequutione finis respectu Prædestinatorum, & non respectu Reproborum. Quia huiusmodi intentio non aufert à Deo talem optionem, vt satis constat ex generali doctrinâ traditâ quæst. illâ 4. disput. 36. Imò verò neque aufert à Deo libertatem negandi omnibus omnia media salutis adhuc sufficientia. Quia ad nullum medium absolutè ponendum necessitat; cum nullo modo sit absolutè efficax, iuxta dictâ quæst. illâ 1. disput. 40.

65 Iam verò secunda pars propositionis probatur clarè. Quia, vt Deus sit specialiter beneficium, atque beneuolus erga Prædestinatos, eosque discernat à Reprobis, satis est, si illis præ Reprobis scienter, & ex animo conferat, vt verè confert, speciale beneficium, quale est auxilium efficax præuium, infallibiliter coniungendum cum eorum gloriâ. Per collationem enim huiusmodi auxiliorum, factam præsertim ex affectu tendente in illa, prout talia sunt, atque adeò ex beneuolentiâ speciali, prout ostendimus disput. 40. quæst. 5. reuera Prædestinati discernuntur à Reprobis, ac secerantur à massa perditionis. Deusque specialis benefactor, dilectorque eorum constituitur.

66 Sed obijciunt. Aut voluntas, qua Deus confert Prædestinatis prædicta auxilia, tendit in eorum efficaciam, aut tantum in entitatem, quæ est efficax. Si primum: Ergo prædestinatur consensus, à quo efficacia sumitur, quod locum non habet in hac sententiâ. Si secundum: Ergo Deus per talem voluntatem non constituitur specialis benefactor, dilectorque Prædestinati. De

hoc argumento egi contra Herice, & alios Recentiores supra disput. 37. quæst. 4. à num. 50. Constatque item solutio eius ex doctrinâ dictâ quæst. 5. disput. 40.

67 Secundò obijciunt. Etiam Reprobis confert Deus auxilia efficacia ad bene operandum. Ergo collatio auxiliorum efficacium non est in Prædestinatis speciale beneficium. Distinguo consequens. Prout sunt efficacia ad bene operandum præcise; transeat. Prout sunt efficacia respectu gloriæ mediâ perseverantiâ finali; nego. Qualiter non sunt efficacia auxilia, quæ conferuntur Reprobis.

68 Adde, impossibilem esse volitionem gloriæ seu simplicem, seu conditionatam non connexam absolutè cum gloriâ ipsâ, quæ ita sit specialis Prædestinatorum, vt nequeat esse communis Reprobis. Quia volitio non connexa cum gloriâ eo ipso est compatibilis cum reprobatione, atque adeò & Reprobis conuenire potest. Poterit tamen Deus defacto velle Prædestinatis gloriam speciali voluntate etiam simplici, qua non velit gloriam Reprobis; vel vice versâ: volendo videlicet illis plures gradus gloriæ, vel teneriori, vel intensiori, seu ardentiori affectu, iuxta dictâ de inæqualitate actuum voluntatis diuinæ disp. 34. quæst. 11. à num. 159.

69 Quòd autem sit possibilis voluntas tendens indiuisibiliter in gloriam, & in mediâ gratiâ, ita, vt respectu gloriæ, & meritum sit simplex desiderium, respectu vero auxiliorum efficax, vt eam ponebat Herice citatus num. 5. ex generali doctrinâ traditâ disput. 36. citatâ comperitum est. Ex qua etiam constat, possibilem esse prædestinationem gloriæ in suâ causâ, vt eam posuit Arubal ibidem citatus, siue per eandem simpliciter ipsa gloria tangatur, siue per alium actum præuium.

70 Adiungo hic duas obseruationes. Prima est. Etiam si Deus non conferret Prædestinatis auxilia efficacia prout sunt efficacia tum ad opera salutaria, tum etiam ad gloriam, vti reuera confert defacto iuxta doctrinam stabilitam disput. 40. quæst. 5. & consequenter decreta collatiua eorum intrinsecè connexa non essent cum ipsis operibus, & cum gloriâ; adhuc nihilominus dici possit, prædestinationem prouidentiam esse infallibiliter, certissimèque operducentem Prædestinatos ad gloriam medijs talibus operibus prout eum illâ coniungendis defacto. Quia nimirum coniunctum eiusmodi prouidentiam constituens ex talibus decretis, & ex scientiâ mediâ de futuritione tum operum salutarium, tum gloriæ sub conditione existentia auxiliorum; quæ scientia etiam in eo casu dirigeret ad talia decreta, iuxta doctrinam statutam supra disput. 38. quæst. 2.). Tale, inquam, coniunctum essentialiter esset connexum cum futuritione absolutâ tum operum salutarium, tum gloriæ: atque adeò illam infallibiliter omnino, certissimèque inferret. Nempe propter notissimum illud, & euidens principium statutum à nobis in Pharo Scient. disput. 10. quæst. 5. proposit. 4. Quòd coniunctum ex veritate conditionatâ, & ex purificatione conditionis metaphysicè connexum est cum veritate absolutâ conditionati. Idem namque est de coniuncto ex scientiâ mediâ de veritate conditionatâ, vt pote connexâ cum ipsâ veritate, & ex decreto de purificatione conditionis, vt pote connexo cum ipsâ purificatione, vt patet.

71 Sit secunda obseruatio. Possibilis est prouidentia
X x x x 2 uiden.

uidentia, qua Deus homini conferat auxilia efficiacia ad merendum, adeoque & ipsa merita, alias digna gloria, ex alio motiuo, quam conferendi gloriam in eorum premium, sed praescindendo ab hoc fine: & nihilominus postea prauidens talia merita morte consummata decernat in eorum premium gloriam conferre. Quae prouidentia, licet eisdem sortiretur effectus, quos de facto sortitur praedestinatio; loquendo rigorose praedestinatio talis hominis ad gloriam non diceretur: quia non esset destinatio, seu ordinatio eius, siue operum eius ad gloriam tanquam ad finem. Eatenus tamen nihilominus dici posset praedestinatio, quatenus esset prouidentia connexa cum gloria. Quia non posset Deus talia auxilia conferre, nisi praesente scientia media de coniunctione eorum cum gloria, iuxta doctrinam statutam disput. 38. quaest. 2. nec posset non connecti cum gloria coniunctum ex decreto collatiuo, & ex tali scientia iuxta dicta num. praeced.

QVAESTIO III.

Verum de facto Deus ante prauiſa merita eligat Praedestinos ad gloriam: vel tantum post illa prauiſa.

72 **S**tatuta vtriusque electionis possibilitate, compositaque cum prouidentia, quam Deus de presenti habet, restat modò examinandum, quanam eorum de facto detur. Sententias, & Auctores dedimus supra quaest. 1. à num. 2.

Propositio 1.

73 **D**eus de facto ante prauiſa merita eligat Praedestinos ad gloriam.

Inclino in hanc propositionem tanquam in longè probabiliorem oppositam, cum propter maius pondus auctoritatis, quae in quaestionibus de facto magni faciendae est, tum propter vrgentiora argumenta, quae pro se habet, petita ab Scriptura, à Patribus, & à ratione. Primum desumitur ex loco illo Pauli ad Roman. 9. in hac materia celeberrimo. Cum enim nondum nati fuissent, aut aliud boni egissent, aut mali (vi secundum electionem propositum Dei maneret) non ex operibus, sed ex vocante dictum est ei; quia maior seruiet minori. Sicut scriptum est. Iacob dilexi, Esau autem odio habui. Vbi Paulus exemplo electionis Iacob praesertim ad bona tantum temporalia, siue etiam ad aeterna (in quo sunt diuersa opiniones) probare intendit, electionem Praedestinatorum praesertim merè gratuitam esse, factamque non ex operibus, sed ex solà misericordia Dei, vt patet ex toto contextu; & est certum secundum fidem. Vnde Augustinus passim ad id ipsum probandum vtitur hoc testimonio Apostoli. Esse autem hic sermonem non solum de electione ad gratiam Praedestinatorum propriam, vt volunt Aduersarij, sed etiam de praeselectione ad gloriam ante prauiſa merita, imprimis indicant illa verba, (vi secundum electionem propositum Dei maneret). Deinde colligitur quia terra promissionis, ad quam electus est Ia-

cob, reprobato Esau, figura erat gloriae Caestis. Praeterea; quia, cum collegisset Paulus. Igitur non volentis, neque currentis, sed miserentis est Dei. Idque probatet exemplo figuli potentis pro suo arbitratu, ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem, aliud verò in contumeliam. Subdit. Quod si Deus volens ostendere iram, & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia vasa ira apta in interitum, vt ostenderet diuitias gloriae suae in vasa misericordiae, quae preparauit in gloriam. id est, praedestinavit, seu praeelegit. Cum tamen de vasis irae tantum dicat, sustinuit.

Secundò arguitur ex illis verbis Lucae 12. 74. Nolite timere pusillus grex; quia complacuit Patri vestro, dare vobis Regnum. Vbi Maldonatus ait. Quod ab omnibus hoc loco est obseruatum, verum est, significari hic, regnum caelorum gratuità Dei voluntate, benignitateque esse nobis praedestinatum; nempe sine meritis nostris, vt statim addit. Quo sensu de Praedestinis ad gloriam interpretantur hunc locum Beda, & Cyrillus apud S. Tho. in carena, Theophylactus, Albertus magnus, S. Bonaventura, Hugo Card. Nicolaus de Lyra, Dionys. Carth. Bellarm. Ioan. Cagen. Ioan. Alboreus, Toletus, Saa, Barrad. Iansen. in Concord. cap. 82. relati à Fasolo 1. par. quaest. 23. art. 1. dub. 3. n. 58. Quamquam enim relata verba alias interpretationes patiantur: haec grauate, & multitudinè Interpretum videtur praefenda.

Tertiò arguitur ex illo Actuum 13. 48. 75. crediderunt, quotquot erant praedestinati ad vitam aeternam; Id est, praedestiniti, vt ait Chrysol. Homil. 30. in Acta. Quem locum, probat Lorinus, intelligendum esse de praedestimatione Dei grati omnino eligentis ad vitam aeternam. Id quod verba ipsa satis indicant; dum pro causa fidei assignatur praedestinatio in vitam aeternam; quasi praeselectio Praedestinatorum ad vitam aeternam. prius fuerit in mente diuinà, quam voluntas dandi eis donum fidei. Audi Augustinum lib. de Praedest. Sancto. cap. 20. subiungentem ad verba Scripturae relata. Quibus ostenditur Deus ad regnum etiam caelorum, & ad vitam aeternam parare, & conuertere hominum voluntates. Vtique ad vitam aeternam praesentem efficaciter, vt ex contextu colligitur; & ex cap. 6. de Corrupt. & gratia, vbi eadem versat August. Acto. verba.

74 **Q**uartò arguitur ex verbis illis Christi Domini Math. 24. Et, nisi breuiari fuissent dies illi, non feret salua omnis caro; sed propter electos breuiabuntur dies illi. Vbi nomine electorum non possunt non intelligi electi ad gloriam antecedenter ad merita, & cetera media gratiae; quandoquidem vnum ex medijs erit breuiare dies illos plenos periculis. Quod tamen propter electos factum dicitur, atque ad deò post eorum electionem decretam tanquam medium proportionatum ad finem, ad quem sunt electi.

75 **Q**uintò arguitur ex illis verbis Ioan. 6. Haec est autem voluntas eius, qui misit me, Patris, vt omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resuscitem illud in nouissimo die. Quasi dicat, vt sumi potest ex August. tract. 25. in Ioan. Quos per aeternam electionem mihi velut proprium peculium consignauit Pater, eos media doctrina, & gratia dirigam, vt, ad quam praedestinati sunt gloriam, eam denique resuscitati consequantur. Vbi rursus aeterna electio, & praedestinatio supponitur ad voluntatem mediatorum. Id quod etiam significant illa verba Ioan. 10. Vos non creditis, qui